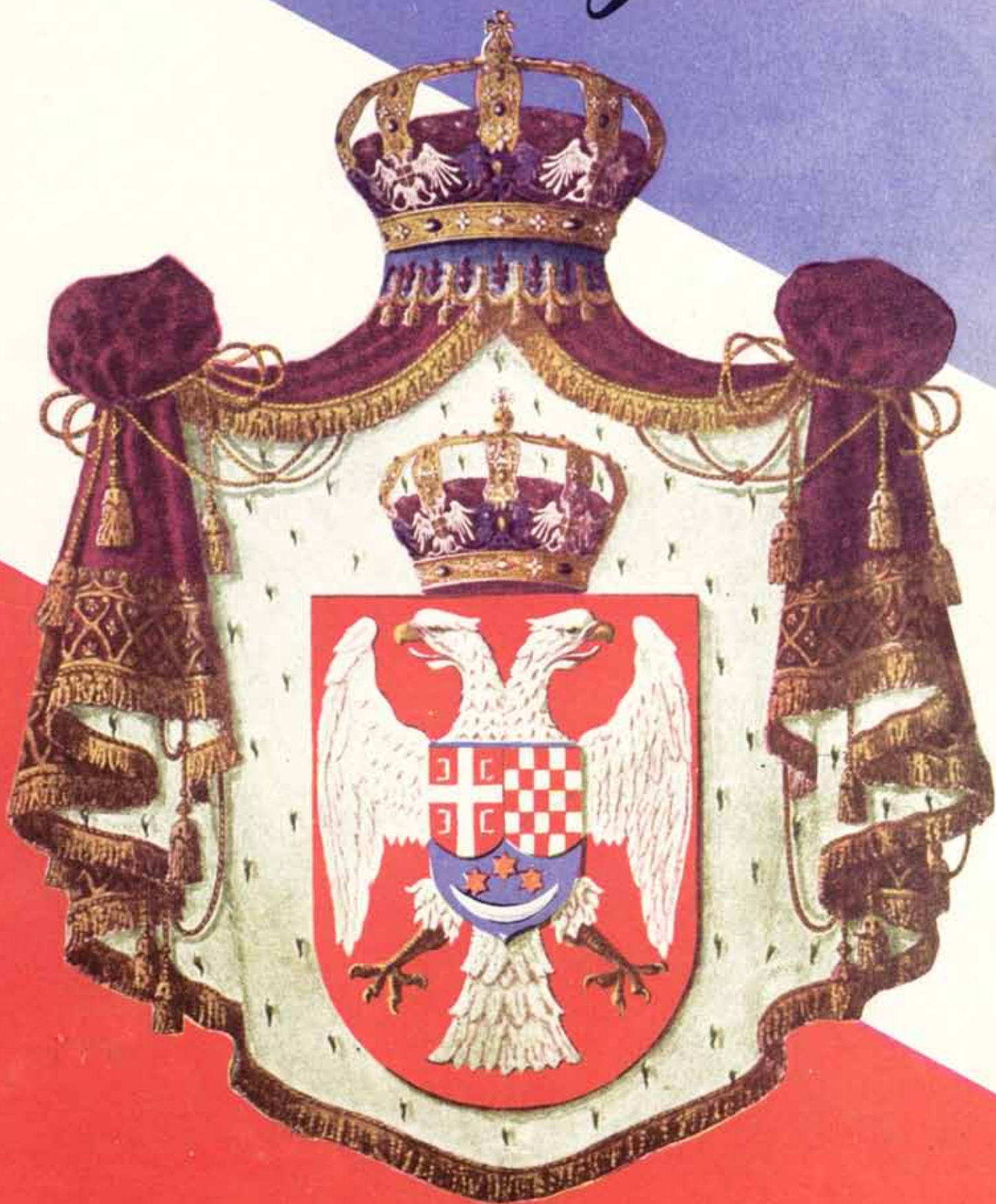

Илустровано Време

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

Бр. 40 — 29 XI 1930 — цена 5 дин.

ХУМОР

Како лови страсни билијариста

Црни Ђока

(Сцена из старог Београда)

До хотела „Палас“ и данас још постоји, доле, у руци, кафана „код Црногорца“. Пре триста година та кафаница била је чувена с добра вина и као данас у Скадарлији, тако су се некада тамо завршавале пијанке и седељке, као у последњој станици.

Једнога дана после целе ноћи седења пођоше Драгомир Брзак, Драгче Петровић, судија и Тоша Станковић-Беџ од Црногорца кући. Кад су се попели на улицу, нису проšli ни неколико корака, опази у олук једног мртво пијаног човека, који је лежао и јечао. Приђоше му, западише жицицу да виде ко је.

— Сиромас! Сажали се Брзак, добише реуматизам.

У томе тренутку отвори се прозор на горњем спрату старе турске куће и појави се у кошуљи једна жена:

— Јао, то је црни Ђока! Куку мени. Тако ми долази готово сваку ноћ!

Брзак и остали сажале се на га с тешком муком понесу уз уске дрвене степеннице и унесу у собу. Госпођа, која је, због неглижеа, побегла у другу собу, захваливала им је кроз отишкринута врата:

— Јао, господо, баш вам хвала, нека вам Бог плати, много вам хвала!

Кад су Ђоку свукли, стрпали га у кревет и покрили, они одоше.

— Хвала вам још једанпут! чуло се за њима.

Али тек што се одмакоше десетак метара од куће, зачују страшну дреку оне исте жене:

— Еј, ви, господо, тешко мени, чекајте, ово није мој Ђока, побегу, није ово Ђока!

Да се понова врате у то време и у таквом стању нису имали ни снаге ни поље, а најзад, сад га опет облачити и скидати у олук била би ствар и сувише компликована.

Продужили су пут замишљајући какво ће лице да направи прави Ђока кад дође кући.

„...Ја никад не могу да погодим ако пуцам право на дивљач, али кад пуцам од манти-
неле погодак ми је сигуран...“

Много бољи начин

— Зашто нећеш да седнеш за наш сто?

— Па тамо је Жика, а мени је непријатно да седим с њим, јер увек чачка уши палидрвцем. Зар ти што ниси примећивао?

— Лудак, зашто су му онда чачкалице.

На суду

Судија: Зашто сте обили касу?
Оптужени: Па била је заклучана.

Шамар на раије

Судија: Колико си пуша ударили шугиоца?

Оптужени: Један пуш.

Судија: Он каже да си га ударили пет пуша.

Оптужени: Не, господине, што је био само један шамар, који сам, с обзиром на његову слабу конструкцију, поделио у пет раија.

Код продавца слика

Модерни сликар: Па што сте моју слику „Затазак сунца“ обрнули натрашке?

Трговац: А, не чини ништа, називаемо је „Зора“.

После опере

Госпођа: Но, Марице, јел вам се допао синоћ Риполетио?

Собарица: Било је дивно.

Госпођа: Сад си бар познали и Вердија.

Собарица: Није ми рекао како се зове; казао ми је само да је наредник у другом артиљеријском пуку.

Илустрисано Време

Бр. 40 — 29 XI 1930 — цена 5 дин.

Прво одликовање Њ. Кр. В. Престолонаследника Петра
Престолонаследник с орденом и лентом Великога крста француске легије части

Њ.Кр.В.Престолонаследник Петар добио је највише француско одликовање

Њ. Њ. В. В. Краљ и Краљица са Њ. Кр. В. Престолонаследником после предаје одликовања од стране француског министра г. де Риба (иза Престолонаследника) у присуству француског посланика г. Дара (последњи лево) и осталих високих француских делегата

Као што смо већ јавили, приликом свечаности откривања споменика захвалности Француској, на дан 11. новембра о. г., предала је француска делегација, коју је предводио Министар пензија г. Шампетје де Риб, највише француско одликовање: велики крст легије части Његовом Краљевском Височанству Престолонаследнику Петру.

Предајући орден г. де Риб троен" са електричним мотором; је одржао кратак и леп говор.

Ово је прво одликовање нашег Престолонаследника.

Француски делегати су том приликом предали и ове поклоне :

Његовом Краљевском Височанству Престолонаследнику Петру један аутомобил „Си-

Његовом Краљевском Височанству Краљевићу Томислану једну збирку свих родова француске војске; и

Његовом Краљевском Височанству Краљевићу Андреји једног покретног аутоматског коња.

Освећење цркве Св. Александра Невског

Н. В. Краљ
на освећењу

Н. В. Краљ
у разговору са
г. проф. Банићем
председником одбора
пре почетка освећења.

23 ов. мес., у недељу пре подне извршено је на свечан начин освећење новог храма Св. Александра Невског на Дорћолу. Кад су прва звона са нове цркве зазвона,

часном месту с десне стране иконостаса, уз саму певницу.

Од стране владе били су министри г. г. др. Коста Кумануди и Божа Максимовић, председник Општине г. Нешић и потпредседници г. г. др. Стојадиновић и Крстић. Сем тога у цркви су били сви тутори и добротвори храма, изасланства корпорација, изасланство руских официра и ратника, претставници свих културних и верских установа.

ње цркве срећан је што му је додељена толика част да Вас може поздравити у име целокупног становништва овога краја и изјавити Вам, уз верност и оданост, благодарност на богатом дару који сте подарили овој цркви. Нарочито смо веома радосни, што можемо да Вам то изрекнемо и захвалимо Вам се приликом ове прве Ваше посете првој служби овога храма.

Клицење није престало све до часа док Краљ није стао на своје место, с десне

Н. Св. Патријарх и свештенство напредује на литију пре освећења

стране испред иконостаса.

Одмах после тога изашло је свештенство из олтар, па назад и сам Патријарх који је, ступивши пред врата, благословно прво Краља, а затим Га је поздравио једним значајним говором у коме је оцртао значај освећења цркве.

Грађани чекају да се црква отвори после освећења.

нила већ се била скупила маса света са Дунавског краја и из свих осталих београдских кварта. Око осам и по часова стигао је Патријарх Варнава са четири епископа: америчким Мардаријем, штипским Венијамином, призренским Серафимом и руским епископом Јермоломом. У исто време кад је почела служба стигао је старокатолички епископ г. Калођера са једним својим свештеником, и њих двојица, као претставници католичке вероисповести, остали су све до краја литургије на по-

Тачно у 10 и 40 минута у цркву је стигао, бурно поздрављен од масе света покланица, Н. В. Краљ, у пратњи маршала Двора генерала г. Аце Димитријевића. Краљ је прошао кроз пролаз између чланова Одбора за подизање цркве, добротвора и утемељача, док Га је на улазу у име одбора и црквеног татора поздравио председник г. Милан Банић, директор гимназије и један од најактивнијих радника на подизању цркве. Г. Банић је поздравио Краља следећим речима:

—Ваше Величанство. Одбор за подиза-

Увече, на дан освећења, црква је била осветљена

Претседник и чланови Владе на Југу

Претседник Владе Ђен. г. Петар Живковић и министри г. г. др. Сршкић, др. Шварџа и др. Швега посетили су прошле недеље јужне крајеве наше земље.

Претседник Владе и министри прво су посетили Куманово, где су стигли 21 о. м.

Претседника владе су поздравили г. Арсеније Петровић начелник, у има г. бана и српски начелник у Куманову, г. Ђорђе Павловић.

Затим се г. Претседник владе заједно са г. г. министрима одвезао да посети нови Соколски дом где су га дочекали и поздравили мајор г. Јован Пришић и соколски старшина г. Симеон Станковић. Соколи су дочекали г. Претседника владе постројени у својој великој вежбаоници. Улазак г. Претседника владе у салу поздравила је соколска музика једним маршем.

У 8 и три четврти г. Претседник владе

Један део стола за време банкета у СФИНКСНОМ ДОМУ

Претседник Владе у разговору с претседницом Нолд сестара у Куманову

заједно са г. г. министрима довео се пред цркву Св. Тројице, где је био окупљен врло велики број грађана, а нарочито занатлија са госпођама.

Претседничково присуство грађани су поздравили бурним клицањем.

Г. Претседника владе прво је поздравила старица Коца Чакмачка, која му је пружица руку и радосно му казала: Како си ми? Здрав ли си ми, господине? После тога је Претседник владе био поздрављен од стране претседника Општине, од стране г. Томе Глигоријевића и г. Стојка Лопаревића, банских већника, а затим му је пришао војвода г. Јован Довезенски. Свет који је био окупљен у порти окружио је г. Претседника и непрестано за цело то време клицао: Живео Претседник владе!

По повратку у Куманово очекивао је постројени свет долазак г. Претседника владе на тргу испред новоподигнутог Занатлијског дома. На челу је стајао пуковник г. Мирко Гирзод, који је заступао Њ. В. Краља на овој свечаности, као и 25 преставника еснафа.

Када се у 11 часова појавио г. Претседник владе са г. г. министрима, пролазећи кроз славолук, народ га је дочекао плеском и дуготрајним узвицима: Живео!

Претседник Владе и Министар Финансија пред занатлијским домом у Куманову

Пред славолуком поздравио је г. Претседника владе претседник Општине г. Ђира Маневић.

За време ручка, на коме је било око 300 званица пали су одушевљени поздраву Њ. В. Краљу и Претседнику Владе.

Као и Куманово, Скопје је са великим одушевљењем дочекало Претседника Владе и Министре 22 о. м.

Тачно у 14 и по часова ушао је воз у станицу, дочекан војном музиком. Када је г. Претседник напустио воз био је поздрављен бурним и одушевљеним поклицима.

У 15.15 часова г. г. министри др. Сршкић, др. Шварџа и др. Швега напустили су зграду банске управе и отишли да разгледају цркву Св. Спаса, Куршумли хан и друге установе и знаменитости града Скопља, док се г. Претседник задржао у банској управи са г. баном Лазићем.

Претседник кумановске општине поздравља Претседника Владе

Златан телефон за Папу

У Ватикану је уведена специјална телефонска мрежа и централа. Једно америчко друштво израдило је и поклонило Папи за његов сто телефонски апарат израђен у злату. То је најскупљи телефонски апарат који је до сада израђен.

Аероплан с једрилицом од гуме

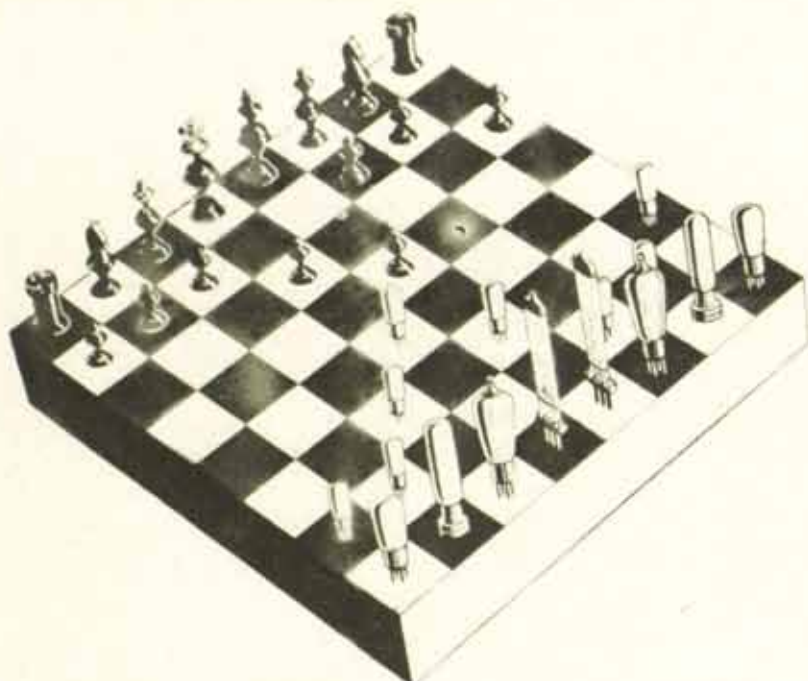

Америчански авијатичари Таилор Мак Даниел (лево) и Вилиам Гради из Вашингтона граде један авион без мотора из гумених цеви, које ће бити напуњене ваздухом. Овај део, који је на слици, тежи свега 112 фунти. Ако успеју, покушаће доцније да метну и мали мотор и тиме олакшају летење.

Под шпанским сунцем

Док се код нас спрема зима, јужна Шпанија преплављена је новим родом поморанџи. Ево једне шпанске продавачице са првим поморанџама у руци.

Као и код шаха

свака поједина фигура, тако и код радио апарата испуњава свака пев свој задатак. Добро састављене Телефункен цевии дају верну и хармоничну репродукцију тонова.

Усагршите свој радио апарат са правилно изабраним Телефункен цевима

РАДИО TELEFUNKEN

НАЈСТАРИЈЕ ИСКУСТВО — НАЈМОДЕРНИЈА КОНСТРУКЦИЈА

Југословенско Сименс А. Д. Београд, Краља Александра 8.

Заступници у свим већим варошима.

Највећи амерички сумарен „V5“ пуштен је пре неколико дана у море

Са свих страна

Озбиљни немири у Шпанији

Раднички покрет у Мадриду узима све више маха, првих дана прошле недеље ступило је у штрајк преко 100.000 радника, али се штрајк за неколико сати проширио и на унутрашњост. Штрајкачи иду оружани улицама (на слици) и имају честе сукобе с полицијом. Има мртвих и рањених.

Избори у Пољској

Прошле недеље извршени су избори за пољски парламент. На изборима је победила владина странка. На слици: маршал Пилсудски излази из министарства после примљених извештаја о резултатима избора.

Пунолетство Ота Хабсбурга

Царица Зита

У замку Штенокерцл у Белгији прогласила је бивша царица Зита да је њен син Ото навршио 18 година и тиме постао пунолетан. Ото је сада постао старешина Хабсбуршке куће. Покушаји да се тога дана Ото доведе на мађарски престо пропали су у самоме зачетку.

РЕУМАТИЧНЕ БОЛИ

у костима-зглобовима,
мишицама
зубима-глави

уклања поуздано
и брзо

Добива се свуда
1 боца
Дивара 16.-

АЛГА
за масажу

Лабораториј Алга Сушак

4 боце „Алге“	Дин. 77.—
8 боца „Алге“	„ 131.—
14 боца „Алге“	„ 205.—
25 боца „Алге“	„ 320.—

Из Совјетске Русије

Како се бољшевици боре против алкохола

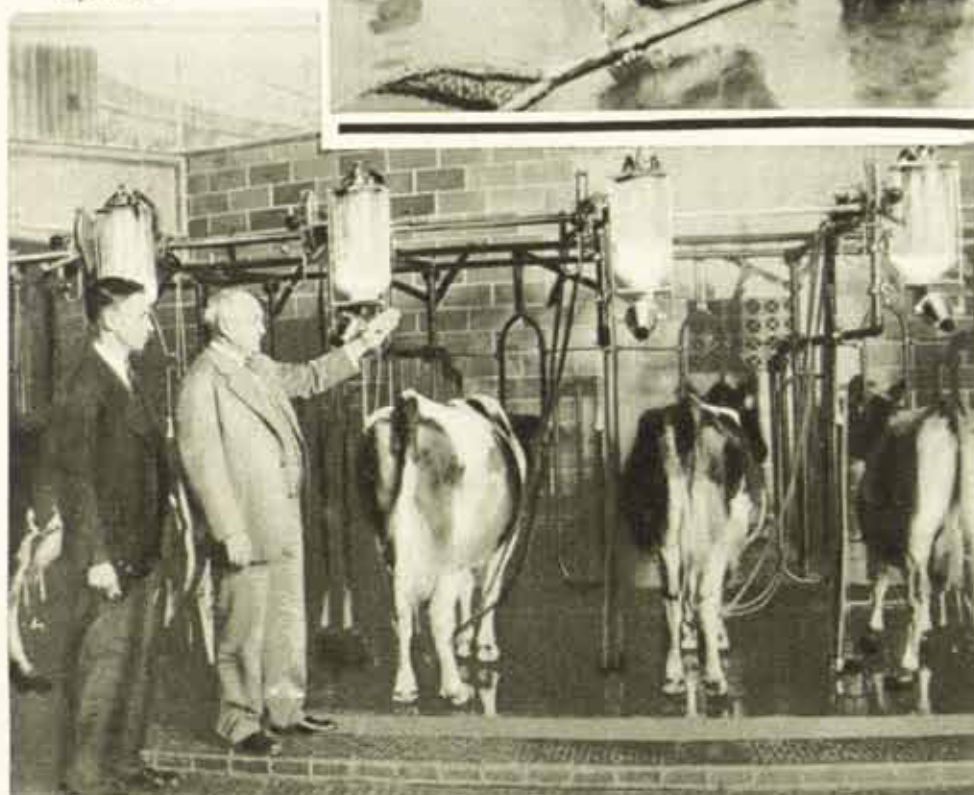

Последњих неколико година Совјет је почео спертније да се бори против алкохола. Он га није забрањивао, али су градови и села претворена у антиалкохолним агитаторима и разним сандацима. На слици се види неколико таквих агитационих излагања.

Један од спорних снимана рибара на Волги

Пнеуматичко
мужење
крава

Из једног америчког узорног добру, које има више хиљада крава, пронађен је и унапред измислен за мужење крава пнеуматички механизам. Млеко се изводи усакавањем ваздуха кроз гумене пнеуматичке спроводи у стаклено судове, као што се види на горњој слици.

La beauté exige de ne
négliger aucun détail

Ваша средства за у-
лепшавање треба да су
исто тако фина као и
Ваш парфем; јер се
фина парфем не слаже
са обичним пудером и
свакодневним Eau de
Cologne-ом.
Пудер Дин.
24.- и 45.-

Le Pirate

Један од малобројних
и заиста скупоцених
париских парфема са
ретком особином.

Lenthéric
PARFUMEUR
245 RUE SAINT-HONORÉ PARIS

Додија се у свима
одговарајућим радњама

Кућа са вечијом сунчаном
сјајном

Један париски лекар у Ево-ле-бону саградио је неку врсту
покретне куће, која се увек окреће према сунцу, тако да
су собе "сунчане" од изласка до залазак сунца.

Из наше земље

Беране

Од како је наша земља подељена на бановине, у свима крајевима Зетске бановине почела се осећати већа живост и напредак, па се то осећа и у Беранима.

Беране је добило и једну невероватно лепу зграду у којој је смештена банска болница. Државу није много коштала око 500.000 дина. Има парно грејање. Уређене сале за мушке и женске болеснике, за заразне и венеричне болеснике, за

Првостепени суд

обали Лима при улазу у варош. Око болнице је леп цветни, добро уређен, парк. У близини болнице Општина беранска гради модеран Здравствени дом и купатило у коме ће наћи многи Беранци уточишта.

Ових је дана Беране дочекало нову Југосло-

Нова Банска болница

хитну операцију и примање публике. Ова је болница саграђена у близини војних касарни, на самој

Улица краља Николе

Дизане нове заставе 48. пука

венску заставу, коју је Њ. В. Краљ даровао 48 пешадиском пуку коме је седиште у Плевљима. Трећи батаљон тог пука налази се овде у Беранима. Беране је ову заставу свечано дочекало. Том приликом је г. Петковић (обележен са х) одржао државну заставу, један леп национални говор. У свом говору г. Петковић је говорио о значају старих застав и шта треба урадити да се и нове заставе не окаљају.

Још 1919 г. у Беранима је основано друштво Трезвености у којем су: грађани, учитељи, професори, официри, судије, уопште сво чиновништво и грађанство, па и сељаци из околине, чланови.

Узбрдне шрке у Загребу

Агилност загребачког Ауто-клуба

Од свих Ауто-клубова у нашој Краљевини, загребачки клуб је најагилнији и он, изгледа, једини уме да истакне свој спортски задатак, пред све остале клубске дужности.

Трка бициклиста, мотоциклиста и аутомобилиста, коју је клуб приредио у друштву са „Мотоклубом“, 23 ов. мес., била је једна од најуспелијих утакмица последњих година.

Овога пута су приређене узбрдне трке

Свајна са трка мотоцикла мале цилиндране

на путу од Влашке улице Ванчином улицом.

Пред 7000 гледалаца такмичило се 18 бициклиста, 54 мотоциклиста и 32 аутомобила.

Старт бициклиста

За време аутомобилних утакмица туристичких кола

Како је то пријатно
за кавалера

Када може дами у неприлици
послужити

својим

SOENNECKEN

налив-пером

најотменијом, дивном и нај-
практичнојом спремом за
писање.

Добија се у свима већим књижарама,

SOENNECKEN

Налив-перо светскога гласа

Заступник Егон Кордик Београд, Краља Петра 50

Убица Живаљевић осуђен на смрт

Живаљевић на одређивању казне

Бивши жандарм Живаљевић, који је пре два месеца удавнo у Тонгидеру Даницу Милековић из Београда и затрпао је затим у клозетску руну, осуђен је од стране Београдског првостепеног суда на смрт.

Судска сала била је препуна публике и новинара, а нарочито је било много старијих госпођа. Читање пресуде публика је саслушала у највећој тишини и готово без

даха. Када је судија г. Маринковић објавио крај пресуде: „Првостепени суд за град Београд пресуђује да се оптужени Ђорђе Живаљевић казни смрћу...“, публика је клицала: „Живео суд! Живела правда!“

Живаљевић је мирно саслушао пресуду, и када га је жандарм изводио из суднице, није ништа говорио; био је само приметно бледи.

Једна »реликвија« са DO-X-a

Уредник „Времена“, г. Станислав Краков, послао је нашој редакцији јеловник се летеће лађе DO-X, која је ове недеље дошла у Лисабон. На јеловнику су својеручни потписи свих путника, па и чувене леди Драмонд.

Изложба слика А. Г. Балажа

Бисерводин Пинтош

У Уметничком павиљону на Калемегдану отвара се сутра једна веома занимљива изложба познатог карикатуриста и сликара г. А. Г. Балажа. Уметник излаже 140 својих радова, међу њима највише монотонија, у којима се показује као одличан мајстор, затим уљених слика, пастела и цртежа угљем. Један специјалан део заузимају успешне карикатуре, које су добрим делом већ познате из дневних листова у којима је г. Балаж свакодневно радио.

Наш народни стил примењен у модерном зидању

Једна успела вила у српском стилу на котежу Неимар у Београду. Вила је својина г. Љубомира Андрејевића, а пројектант је архитекта г. Вељко Милошевић.

Позориште

Позоришна седмица

Г-ђа Роговска

Опера је дала прилике радозналој публици да чује неоспорно најбољег страног тенора овогодишњег сезонског гостовања, г. Ендерлајна, који се приказао особитим бојама свога гласа, његовим снажним, изузетно топлим и тонски рафинованим вредностима. Међутим, далеко више од гостовања г. Ендерлајна нас је узбудило и изненадно присуство г-ђе Ксеније Роговске-Христић у Лоенгину и Аиди. Од по-

следњег њеног иступа до овога прошао је један сразмерно приличан рок студија, кога је г-ђа Роговска-Христић употребила баш зато да би усавршила ове две улоге и да би нам их приказала у пуној снази своје тонске пластике. Присуство певача квалитета г. Ендерлајна сјано је дејствовало на њену улогу: показала је извесну ведрину стварања, извесно задовољство што може предати плод једног дубоког студирања у оквиру једне европске претставе. Резултат је био преко сваког очекивања: г-ђа Роговска-Христић умела је да створи и малу сенку над г. Ендерлајном, и да своју вредност истакне у први ред, да побере неоспорно заслужена признања и стекне ону стару резонанцу код публике. Једно ново, образложеније обожавање.

Драма београдског позоришта дала је до сада у сезони свега једну домаћу премијеру, г. Нушића Предговор. Међутим, а до сада прављена већа пауза, то, изгледа, у будуће неће бити рађено истом праксом. Sprema се цео низ новитета домаћих писаца, међу којима је дато све што ваљтева једна позоришна сензација: разноликост, контрастности међу писцима и садржинама, бујности и смирености стила, поетичност и стварност.

То што су до сада већ два страна писца успела почетком сезоне у пуној мери неће омести успех домаћих писаца. Истина, публика ће имати још два прилична узбуђења мимо домаћих аутора. Прво узбуђење односи се на Хамлета у режији г. Раше Плаовића (који се, изгледа, смирио у свом узбуђењу) а у режијској студији г. Исајловића. 20 година рада поклонио је г. Исајловић овом Шекспировом делу. Неколико година личних студија дао је г. Плаовић. Нема сумња да из тога мера резултирају изванредан позоришни догађај. Учествовање, уосталом и друге добре снаге: г. Д. Гошић, г-ђа Милошевић и г. Б. Николић. Декор Загордњука, термин почетак децембра.

Затим долази низ домаћих писаца. Отвара ту бујну завесу г. Момчило Милошевић једним истеријским комадом у стиховима, „Јованом Владиславом“. Садржај је сав у оквиру модерне психологије, тек да је то слободнија трансмисија историске истине. Време: стварање балканских царевина у 11 веку. Историја је оквир, а главно је анализа основних елемената људских стасти. Режира г. Исајловић, а улоге имају г-ђе Арсенић, Милошевић и Л. Петровић и г. г. Добрица Милутиновић, Гавриловић и В. Јовановић. Термин: прва половина децембра. Ова драма је од троструке важности: прво што је то први комад г. Милошевића у том жанру, друго што је прва послератна драма у стиховима, треће што је то прва историјска психолошка драма, пре свега.

После долази г. Дуја Николајевић: „Преко мртвих“. Издавање, као и све ствари г. Николајевића, сензацију. Комад је тако близак једном делу београдског друштва да ће, без мало, онима који ствар наслуђују, све бити јасно. У једном београдском панограду... десило се злочинство итд. Криминал, анализа послератних богаташа, слике са једног моралног дна... омиљене теме г. Николајевића.

Г. Тодор Манојловић написао је нов комад, „Катински Снови“, који ће се давати одмах после комада г. Николајевића. Поетичност, рафинман једног културног писца, смисао за сјајан дијалог, живахног и хармонизација у пуној мери, то су главне особине г. Манојловића, чији је Центрифугални Ирац победоносно у прошлој сезони стао

Г. Манојловић

у први ред. Катински Снови је комад сентиментално-романтичан, али са много већ акцентоване стварности и психолошке професије.

Иза премијере г. Манојловића следоваће неколико нових аутора, међу којима су најистинитија имена г. г. Милоша Црњанског, Ранка Младеновића и Раде Драинца. Г. Црњански ће, можда, прво проћи преко бике својим старим комадом из историје Бранка Радичевића, „Маском“, а затим ће, пред сам крај сезоне, бити приказан један нов његов комад.

Плодност сезоне није тиме још исцрпљена. На читању је још неколико домаћих аутора, од којих ће вероватно најмање два да се појаве на бини тамо пред крај сезоне. И све то, без обзира да ли ће успети или не, значи један напредак, значи један правилан рад, правилно схватање дужности позоришта према домаћој књижевности.

НЕ ЗАБОРАВИ МЕ!

ОРИГИНАЛНА КОЛОЊСКА ВОДА
FARINA
GEGENÜBER

Г. Тодор Манојловић

Спорти

Почетак зимских спортова

У Баварским брдима скијање је већ у јер-
ну. Док су старији и искуснији скијаши
оре у брдима, докле се почетници већ
бају, као што се види на слици.

У Швајцарској се већ уве-
лично употребљавају санке
место кола.

Скијаши чекају у Норвешки код Сан Морица
на ред на станици зубчатој железници.

Зимско вече у Сан Морицу у
Швајцарској

Први снег који је пао у брдима Баварске и Швајцарске нагло је привукао велики број љубитеља зимских спортова са свих страна света.

Сан Мориц у Швајцарској, где су ови спортови најразвијенији и најбоље организовани, необично је оживео и већ првих дана настала је оскудица у становима.

И ове године биће приређен читав низ међународних зимских утакмица, које ћемо накнадно илустрирати.

Београдски првак у Чехословачкој

Славија (Праг) — Б. с. к.

3:1

Плави су дали одличан отпор прашком прваку.

Овадњи првак одазвао се је позиву Славије и отишао је, да у пријатељској и братској игри, подлегне часно бојем противнику. Плави су дали сјајан отпор Чесима, они су успели да држе игру отворену и да створе пуно тешких ситуација пред вратима домаћина. Да су наши стрелци имали нешто среће, плави првак вратио би се, можда, непобеђен. Плави су изашли у постави: Матић, Тошић, Михајловић, Арсенијевић, Маринковић, М. Јовановић, Глишовић, Тиријанић, Чупић, Б. Марјановић, Томашевић. У другом делу ушао је Н. Марјановић а Глишовић је испало, навала је играла у овом поретку: Тиријанић, Б. Марјановић, Н. Марјановић, Чупић, Томашевић, Славија је извела следећу чету: Планичка, Женишек, Новак, Чернишки, Чимперски, Хуберт, Јунк, Шолтис, Бара, Јошка, Фајт. Одмах Славија напада и успева да игра на половину плавих, са лакоћом надмоћношћу. Плави враћају посете и стварају неколико тешких момената пред вратима домаћина.

Само навала плавих запуцава и најлепше ситуације а и губи често лопту у од судном моменту.

У 8 мин. Јошка прелази бекове и из тешке, готово немогуће ситуације даје гол. Матић, изненађен баца се али лопта одседа у мрежу 1:0. Мало затим корнер противу плавих. Корнер пуца Јунк, лопту одбија Арсенијевић главом на ноге Фајту, а овај одличним шутем туче у мрежу 2:0. Б. с. к. враћа посете али несрећа и одлична игра крајње одбране домаћих све чисти. Истиче се Матић сјајним парадима, готово немогуће ствари брани. Арсенијевић, Тиријанић

криду, био је врло добар. Маринковић, Б. Марјановић, Н. Марјановић, М. Јовановић задовољили.

Остали упадљиво слаби. У полувремени је г. Лое, секретар Славије и

Код Југославије најбољи Николић. Славић на голу са браничима, није био на потребној висини. Халф линија играла је слабо. Навала црвених у којој нису играли Лубурић и Милошевић, задовољила је.

Голове дали за Југославију: Кесић, Секулић и Детлинг; за Хашк: Јерен и Хитрец.

Судио је г. Перич добро.

Пред вратима ХАШК-а

Неспоразум крајње одбране. Николић користи и пуца.

међународни секретар Ч. А. Ф-а предао тиму Б. с. к-а изванредан, скупочени пехар од сребра, за који ће се, ако се Н. В. Престолонаследник Петар буде примио покровитељства, борити најбољи клубови Прага и Београда.

Дводневно гостовање симпатичног Хашк-а.

Загребачки „црвени“ играју леп фудбал али некорисан.

Соко—Хашк 4:2

Шумски људи снажним игром савлађују црвене.

Игра је била без узбудљивости и нарочите лепоте. Соко је играо снажно и са полетом, иначе, испољавала се одсушност технике. Хашк је играо лепо за око, иначе јако некорисан. Гости превише комбинују и оклевају пред голом, одлични су техничари, само су немогући пред голом. Вратар им је несигуран, бекови осредњи. У нападу се истицао Лајнерт и Волф 2. Код Соко-

ла истицао се је одличном игром Лукић, Хрњичек и Томашевић. Остали добри.

Г. Николић судио је прилично рђаво.

Југославија—Хашк 3:2.

Хашк је и другу утакмицу изгубио потпуно заслужено. Он је и овога пута показао своје добре и рђаве особине, које су нам познате из раније. Хашк је играо нешто слабије него ли противу Сокола. Старец на голу несигуран. Бековски пар Славак, Хорват, врло добар. У халф линији истицао се је Кунст. У навали сви одлични техничари, али слаби реализатори. Хитрец није у форми. Лајнерт најбољи човек у навали.

Прве чарке...

Сутра већ почињу прве чарке на бодове. Тек што се свршило државно првенство а већ улазимо у нове борбе, нова узбуђења. Навијачи су имали двонедељни одмор, да одморе своје живце и да уђу у нове борбе са одмореним нервима. Соко—Јединство, два стара ривала састају се већ у прогом окршају. Ту скоро, зелени су изгубили и ако су били бољи, тада им се је измакла сјајна прилика да победе. Овога пута биће теже, бели ће сигурно однети два бода јер су збиља бољи. Дали ће Соко успети, да у овом првенству промени дугогодишњи ред табеле тј. да ли ће плаве или црвене укловити са досадашњих положаја? То се готово сваки пита данас. Југославија и Обилић играју на игралишту црвених. Југославија ће победити, можда победа неће бити убедљива, јер ће се Обилић држати сигурно добро.

Пред вратима Југославије

и Глишовић истичу се слабом игром. У другом делу плави су надмоћнији читавих пола сата. У 27 мин. Арсенијевић не чува Фајта, овај продире, центрира Бари, овај даје Шолтису у офсајд позицији, који даје гол 3:0.

Па ипак, морал код плавих је одличан. Његови напади се ређају али без успеха. Најзад, у последњој минути Чупић носи, додаје Тиријанићу, овај даје Грби, који му враћа и Тирке спасава част 3:1. Укупно, Бск је часно заступао наше доптање. Најбољи људи код Бска били су: Матић, који је сјајно бранио и пожњео пуно аплауза. Тошић Михајловић били су сјајни у сваком погледу. Томашевић је изненадио на

Вратар Југославије брани у паду

За децу

Прошли су топли дани, сад нас облаче овако.

Чудновашаи доживљаји малага Шврћа

(Девети наставак).

Један од разбојника узео чизме Шврћа осети како га носе.

Шта да ради? Како да се спасе? Шврћа је видео да се неће извући и ударише му сузе на очи.

Разбојник узео прво десну чизму, а Шврћа је био у левој. Завукао се сиромас чак до краја и ту на његову срећу опази на врху светлост. Чизма је имала једну прилично велику рупу, кроз коју ће се Шврћа моћи провући. Бар га неће пригњечити.

И тамаи је хтео да се извуче, а он осети да се чизма опет креће, а затим осети како улази нога.

— Сад, Боже помози! рече Шврћа и провуче се кроз ону пукотину баш у тренутку када је разбојник дигао ногу у вис.

— Ааа! То ли је тај допов, што се у-
шуњао ноћас у нашу кућу!

— Нисам ја допов, рече ситним гласи-
ћем Шврћа.

— Пази га само како цвркуће као вра-
бац! Како си ти то створење мање од ко-
кошијег батка, а појео си нам целу ко-
кошку.

— Нисам ја појео, правдао се Шврћа,
а сав је дрхтао од страха, мене је прева-
рила лисица...

— Каква лисица, Кићо, сад си ти мени
долијао. Завукао си се у чизму па мислиш
нећемо те наћи! Ааа! Пилавче мали, пла-
тићеш ти мени онај мој страх што сам га
ноћас претрпео!...

— Ја сам у чизми заспао, па вас ништа
нисам чуо, ја би вам се јазбио!... Немој чи-
ко, молим те, ништа да ми радиш, ја сам
изгубио маму и тату и не знам где ми је
кућа!... — И Шврћа стаде плакати као ни-
када дотле.

Мартин

Неки циганин лутао је по свету,
водећи на ланцу великог мрког мед-
веда, коме је било име, као и свима
медведима, Мартин.

Тога дана, кад се догодило ово о
чему ћу вам причати, Цига је седео
у једној малој крчми на крају варо-
ши и јео што је боље могао, док је
Мартин, добри, паметни и послушни
Мартин, који, и поред страшних кан-
ца и огромних зуба никоме зла није
желео, дремаше привезан у дну дво-
ришта.

Али, и Мартину се досадило дре-
мање, а заинтересовао га је и смех
троје дечице, весели смех који је до-
лазио скоро испод крова, кроз отво-
рене прозоре једне мансарде. Није се
дуго премишљао, одвезао је конопац,
јер је и ту вештину знао и, одједном
се зачуше кораци уз старе дрвене
степенице:

Трап... трап... трап...

Врата се отворише, а троје деце,
од којих је најстарије имало шест, а
најмлађе две године, разбегоше се
куд које, јер је Мартин заиста био
страшна и ружна животиња. Међу-
тим, медведа то није збунило. Знао
је он да га се рђава деца плаше, али
је ипак хтео да покаже да има добро
срце, па приђе једноме, затим друго-
ме, па трећем, оњуши их и поче да
им лиже ручице.

Најпре се ослободио најмлађи од
браће, помиловао Мартина и протеп-
пао му:

— Па то је велика куца.

Мартин, радостан што је наишао
на леп пријем и добру децу, извали
се колико је дуг и поче да се игра.
Остала деца изађоше из својих скро-
вишта, а најстарији дохвати свој до-
бош и поче ударати. Мартин, чим је

чуо добовање, подиже се на задње ноге и поче играти. Деца су плескала рукама од задовољства...

Играли су се дуго. После добоша дођоше на ред дрвене пушке, прескакање столице, ваљање, марширање...

Мартин је био добар друг и деца би се са њим забављала до јутра, да не шкрипну брава и да у собу не улеће, као без душе, мама. Она је највише била уплашена, али јој Мартин, тако питомо приђе и тако благо је погледа као да јој је хтео рећи:

— Не плаши се, и ја волим децу.

А кад су га везаног чврстим ланцем изводили из собе окренуо се Мартин и, жмиркајући очима казао нешто што су само деца разумела.

Д. У. Диш.

Лов на погрешке

(Ван награде)

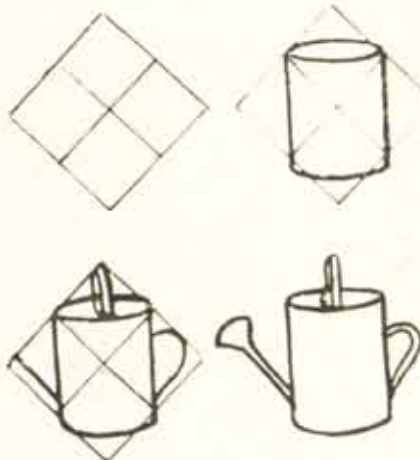

Скривалица

И магаре и куца зову свога чувара. Где ли се скрио?

Од квадрата канта

Мали јојунац

Неваљалиц нико није
од Микице већи,
иша се са њим догодило
песма ће нам рећи.

Добили су он и Цаца
од Маме колаче,
и већ ево погледајше
јојунца где илаче.

Јојуница што је права
свако мора рећи.
Јер он вели: — мој је мања,
Цацин колач већи.

— Не шрба ми ни колача,
кад све веће Цаци.
и свој део он на земљу
у прашину баца.

Али Касиор не прибара
јез' мање ил' веће,
само кад се може јесити
блажен је од среће.

Иша сад има јојуница
од тошког плача?
— Касиор поја дивно парче,
а он без колача.

сти.

Мало шале

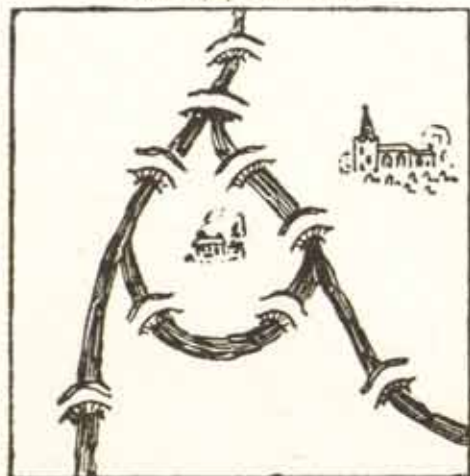
Кад некога хоће
да збуните
запитајте га, ко-
лико има прсију
на руци?

Одговориће де-
сеп. Ви му кажи-
те:

— Није десеп,
него једнаесеп. А
кад вас запита ка-
ко? рецијте му:

— Ево, број на-
прашке сам споје
прсеи: десеп, девеп
осам, седам, шеп
на једној руци, и
ишамо пеп прсију,
што је једнаесеп.

ЗАДАТАК

Како се из ове кућице може отићи у црк-
ву али тако да се пређу сви мостови само
једанпут и без враћања.

Први наш исламски глоблотроштер враћио се са своја њуша у Африци, Азији и Аустралији

Општи наглед града Делхи у Британској Индији

Први наш путник око света који је успео изнад свих очекивања, обишавши заиста све оно што је био наунио и где је хтео да дође, вратио се управо сада у Београд. Он се зове Недељко Мишковић, родом је из Кикинде, а од 1926, кад је као скроман трговачки помоћник пошао на далеки пут, па све до сада обишао је Балкан, Северну Африку, Арабију, Персију, Афганистан, Бедуистан, Источну и Западну Индију, Сунајска острва, Аустралију и Тасманију. Вратио се са

огромним искуством и једном дебелим књигом, у коју су му се уписали најчувенији људи Истока. Да поменемо само египатског краља Фуада, Вијема Бербута, команданта египатске војске у Индији, краља Фејсала од Ирака, грчког патријарха Дамјана у Јерусалиму, гувернера у Мелбурну лорда Сламмерса, а у Сиднеју г-цу Олдриџу Келсо-Кинг, која је три године за време светског рата радила као болничарка на Солунском фронту и перфектно научила српски. Њен отац је љубаван стари господин који је директор једног великог осигуравајућег друштва.

Безбројни људи исписали су своје жеље и своја имена у ту књигу. Међу њима велики број наших људи, специјално из Александрије, Цариграда, Самсона, Ангоре, затим из Сиднеја, Мелбурна, Перта и Аделајда. Има ту и индијских махараџа, чијем се сјају и богатству дивно, па све до јеврејских трговаца из Витлејема. Од Блиског истока па све до Аустралије није налазио више наше колоније. У Индији наших и нема, иако су му Индијци причали са дивљењем о хероизму Срба, о којима су толико чули за време рата. Србе свуда воле, иако не све људе из наших крајева. Далматинци уживају рђав глас у Аустралији, јер сав новац који стекну шаљу кући, и што претерано штеде у комодитету и обичном грађанском репрезентовању. Са

капитал доброг гласа нашег народа потиче из херојске борбе за ослобођење, иако су чак и Индијци умели да причају о краљици Наталији, краљици Драгој и краљу Милазу Обреновићу.

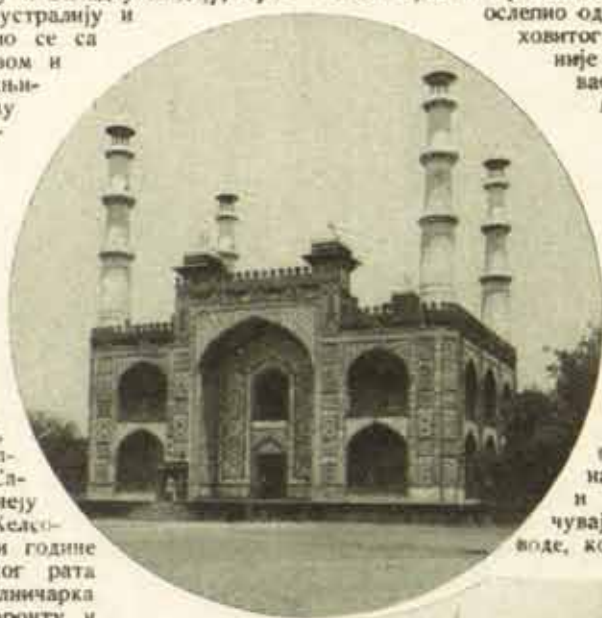
У низу неприлика највећа је за нашег глоблотроша била неприлика кад је у Судану изгубио друга. Он се морао вратити због страшне маларије и није смео да настави пут. У Британској Индији скоро је

ослепио од врућине, од страховитог сунца, пошто се није у први мах чувао. При свакој промени климе било му је негодно.

Тако је одједном у тропима изгубио био сву косу, која му је отпала, али је после нарастала у Аустралији. Морао се у Индији поавлачити чак у Хималаје да би се мало смирио на хладнијој клими. Доцније је био навикао на промене и срећно пролазио чувајући се особито воде, коју је или пио ку-

ћану или је уопште није пио. Дивно се индијским храмовима, богатству, разноликостима. Рђаве утиске је понео од стране Енглеза, који грубо сматрају Индијце за звери и гурају их као ствари. Насупрот томе Индијци их бескрајно мрзе. За Индијце каже да су мали, јако мршави, слаби, за рад неспособни, за отпор још више. На Цејлону посматрао је разне њихове обичаје и имао прилике да види чудне религиозне свечаности и настраниости. Факири као кепеци мали пролазили су у масама поред њега. Дивно се њиховим вештинама, али је залуд улазио у њихове тајне.

Међутим, свакако је најинтересантије оно што прича о Аустралији, где је провео око две године. Истиче велики број наших људи, али не препоручује нашим да тамо одлазе, пошто их нити воле нити за њих имају посла. Услед незапослености у Енглеској и иселавања енглеских неупослених радника у доминионе, у Аустралији ниједан странац не може у државним радницама добити посла. Наши се већином баве крчењем шуме у пустој унутрашњости Аустралије. Ту могу да зараде око једне фунте стерлинга дневно. Неки раде и на дрвеној смоли у Њу Сит Велсу. Међутим, ипак врло тешко живе, готово умиру од глади, јер је посао сезонски, а и већим делом новац шаљу кућама. Много страдају од неких безбројних мува које се не могу отерати док се не ухвате руком с лица. Пошто је у Аустралији све осигура-

Дамнија „Махараџа“ у Сиднеју у Аустралији

„Тоџ Махал“ храм у Делхи

но, живот, рад, послови и вредности, то и наши људи, као и остали, осигурани су за случај несреће при раду. Међутим они ту тако безобзирно спекулишу да су упропастили свој добар глас. Они сами несеку, на пример, прсте на ноzi да би добили осигурање, што значи новац за повратак изи капитал за неки лакши посао. Сматрају нас као и све Балканце, за врло неуредне. Аустралијанци пазе много на одело, на веш, на ципеле. Сваки месец праве ново одлео, сваких 15 дана нове ципеле. Код њих се шпеле никада не крие. Наш свет баш на томе јако штеди и зато их не трпе. Сем тога наши људи нису спортисти, а Аустралијанци не сматрају за човека онога ко се не бави неким спортом. У њиховим занатима, дукративнијим, за наше нема посла. Једино у вароши могу да конкуришу као бербери, кројачи и часовничари. За берберица Аустралијанаца има претешку руку, за кројача и часовничара сувише мало стрпљења. Народ је живахан и темпераментан, даје жени велика права (Аустралијанац се брине за кућу, за децу, за уређење и рад, а жена не), жене добијају од мужева сав новац на расположење и троше како им је воља, а све се баве спортом. Аустралијанци нису љубоморни иако су им жене врло слободне. Они више подлажу на мир и репрезентацију. Све се фабрикује, и тако нема кућни у кућама, већ се изјутра једе млеко и фабрички колачи, у подне само сендвичи, а у вече се излази у ресторане. Тако живе и најобичнији радници, који се после рада тако лепо обуку да нема разлике између њих и министара. Сви играју на кладоницама коњских трка, пошто немају класне дутрије. Међутим, клађење на коње слично је извлачењу дозова, и има исти систем вучења, премиија итд. Постоји делимична прохибиција. Сме се пити само од 12—1 и од 5 до 6. Тада, после рада, нагнне толики свет да пије да настаје гужва. Људи поручују одмах по три флаше вискија да би се за то кратко време успели опити. Онда настаје ваљање, падање по улици и низ смешних сцена. Ипак, све се мирно сврши, јер ти људи, кад се опију, врло су мирни.

Наши емигранти врло су несложни. Имају своје друштво. Југословенско просветно друштво, али ту се само свађа и прича, ником се не даје за право и избегава се конструктиван рад. Најбољи и најугледнији је човек наш први почасни конзул у Перту (Западна Аустралија) г. Марић, који се већ годинама бори за афирмацију наших људи. Он једини нешто успева, а његов напор је управо огроман. Био је војник у аустралијанским четима на Западном фронту, одликован је, а пре неколико месеци постављен је за почасног консула. Раније су наше заступали Чеси.

Г. Мишковић истиче масу интересантних детаља: тако на пример да је на Тасманији видео најлепше жене на свету, и уопште једну дивну расу, да се цела цивилизована Аустралија налази најдаље 400 километара од обале, а даље је пустиња, људождерство и непознат крај. Да су Аустралијанци страсни ловци, да приређују занимљиве трке хртова за механичким зецом, да све жене играју хокеј, да се игра једна специјална врста рагбија, да би се многи наши људи вратили али да су задужени и не могу добити пасош док се не раздуже, да су на Тасманији најлепше јабукве на свету и да има стотине врста нама непознатог воћа, да Аустралијанци много галаме на Енглезе јер им све сировине извозе, а после скупо плаћају фабричку робу итд. Али, то све г. Мишковић мисли да једном напише у опширној књизи, а пре тога, он ће извршити други део свог глоблотерског програма: обићиће амерички континент, север и југ.

Он је у среду отпутовао на запад.

Божјићни конкурс за ђаке

Као што смо раније објавили редакција „Илустрованог Времена“ расписује

Божјићни конкурс за ученике виших разреда гимназија

за најбољи књижевни састав (пр-чу, новелу или путопис) који напишу ученици виших разреда гимназија из целе наше Краљевине.

Три најбоља састава биће награђена.

Прва награда:

Књиге у вредности 1000 динара.

Друга награда:

Књиге у вредности 500 динара.

Трећа награда:

Књиге у вредности 250 динара.

Опена радова извршиће се на овај начин: Наставници књижевности виших разреда издвојиће најбоље радове и међу њима споразумно одабрати из свакога разреда најбољи рад. Ти издвојени радови шаљу се уредништву „Илустрованог Времена“, најдаље до 25. децембра 1930. год закључно.

Све ове радове прегледаће нарочити жири састављен из професора књижевности и књижевника, који ће издвојити три најбоља рада за награду.

Награђени радови биће објављени у „Илустрованом Времену“, заједно са сликом награђених ученика.

Модерна соба

Абажури од вештачког пергаменту све више улазе у моду. Лампе су од кристала или обичнога стакла у јаким бојама. — Паравани са крупном орнаментиком у живим бојама у последње време су украс сваке отменије париске куће.

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Преплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полугодишње дин. 95.-, годишње дин. 180.- За иностранство: полугодишње дин. 240.-, годишње дин. 400.-. — Појединачни број 5 динара. — Отплати по тарифи. — Речун код Поштанске Штедионице бр. 52.904.— Редакција и администрација Поштаревца 4-6. — Телефон и телеграм „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Предич. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Аџ. Друштво Милутин С. Стебановић, Београдска 3

*Kad
se kosa sjaži
kao
svila*

*učiniš
je to*

ELIDA SHAMPOO

